

Men schrijft in te Tongeren bij H. Collée, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

EERSTE BLAD

Een man, één stem!

Rap gevecht, maar moeilijker om bewijzen. In deze enkele woorden ligt er, onder den be- drieglijken schijn van waarheid, een drogedro- ven verborgen. Die 'volk verbindt tot haat van eenige roedvoetkenners. Dit kiesstelsel van één man één stem aan 21 jaren, zonder te- taarbij kan wel de kortzigtigste bedelven- en mevoeren; maar buiten de benepen- kringen van kortzigtig politiek en heerscha- chijk «aristocratie», kan geen enkel burger, die vrede en voorspoed zoekt voor zijn land, zich laten vangen aan dien kwakkel.

Bestaigen wij vooreerst dat de aanhangers van dat stelsel zeer onvoorzichtig geoordeeld met het woord « één man één stem » om te- gen «alleman soldaat» te roepen « één man, één stem ». Moeten hun land verdedigen al die- kinnen, van woobaast het hun diensten nodig heeft. Kunnen hun land verdedigen alle bur- gers, die spierkracht en gezondheid genoeg hebben om de oorlogsveld en vermoedissen van den krijg te doorworstelen, en bekwaam- heid genoeg om de vrede op den vijand af te schieten. Die voorwaarden vervult de gaande- man; dus als 's lands verdediging het vereischt en er geen boogere beklagen daartegen opke- men, moet alleman soldaat worden.

Mogen kiesrecht ontvangen alwie bekwaam- heid genoeg bezit om te weten wie er best zijn- land bestieren, en onafhankelijk is om man- nen te kiezen die hij 't weerdig oordeelt om te- gen «alleman soldaat» te roepen « één man, één stem ». Mogen kiesrecht ontvangen; want niemand heeft recht tot stemrecht. Dit is im- mers geen natuurrecht maar de getuigenis zelf der socialistie, die beperking stellen van ge- slacht en ouderdom. 't Is enkel een maatschap- pelijk recht dat enkel door de maatschappij ver- gund wordt aan de leden die devoorwaarde van bekwaamheid verwezenlijken. Die maats- chappij vinden wij in hare wetgeving, vertegen- woordiging van Kamer en Senaat. Het is zelfs geen grondwettelijk recht. Wel spreekt de grondwet van « de soevereiniteit van 't volk, krachtens dewelke het volk de candidaten aan- duidt die met de wetgevende macht zullen be- kleed worden; maar de wijze of het kiesstel- waardoor de aanduiding zou geschieden, kan- noch de wijze van de bepaling toezicht aan het wetgevend orgaan der maatschappij. Kamer en Senaat.

Dus, hoe de teleurgestelde onmacht van 't- socialisme ook moge razen van recht of on- recht, er is hier geen sprake van onrechtver- digheid jegens sommige verstoelingen der maatschappij. De wetgevende Kamer heeft en- kel de zedelijke verplichting die zij bekwaam- en onafhankelijk genoeg oordeelt om daar goed gebruik van te maken en een landsbestier te bezorgen, dat den vrede en voorspoed van het land behertige.

Gevaarlijke wapenen geeft men enkel aan personen, die ze zonder ongelukken kunnen gebruiken. — Als nu de maatschappij 't wil zeggen de wetgevende Kamer, oordeelt dat jongelingen aan 21 jaar nog niet bekwaam en onafhankelijk genoeg zijn om een goed land- bestier te helpen kiezen, zij heeft het recht dat oordeel te vellen en te doen uitvoeren. Ook als de maatschappij oordeelt dat een man aan 40 jaar meer ondervinding heeft opgedaan en diensvolgens meer bekwaamheid heeft dan een- jongen mekaar, dat een vader van familie meer belangt en verdienende heeft, dus meer dan een ander houdt aan een bestier dat het land in vrede doet bloeien en aldus meer zede- lijke bekwaamheid heeft om goede wetgevers te kiezen waarom zou zij niet meer gewicht mogen leggen op de keus van zulke bekwa- me lieden door bijvoorbeeld een bijgevoegde stem? Nog andere tijds tot ik kunnen inbrengen die- stellingen om een laagst landsbestier te kiezen. Doch zijne wezen om te bewijzen dat het niet genoeg is « man » te zijn om een « stem » te hebben, en dat het ook geen te « stemmen » is dat ieder man slechts één stem hebbe.

Ten andere, wilden de socialistie rechtlijnig- heden (maar ze zijn voor geen biechten), ze zouden moeten bekennen dat hun gepro- te aanhangers te vinden zijn tusschen 21 en 25 jaar, omdat de jongelingen dan gemakkelyk

Weet gij wat er ontbreekt?

Wanneer ik nog op de schoolbanken zat, deed men ons, tusschen de regels der latijnsche spraakleer, dezen afgevaardigden zin aanleeren: « Nemo contentus sua sorte ». Niemand is tevreden over zijn lot. — een van die duizende kanspreuken uitgevoerd door zo gezegd- wijsgereen, die behendiger zijn in het voortle- ren dan in het oefenen der deugd.

« Ha longelucksproef, ongeluksgelov, zegde ik inwendig tot den onbekenden uitvinder. Wacht maar eens tot ik niet meer op deze on- gelukkige banken zit, tusschen die muren van dit gevang der wetenschap, die muren van dit spreekwoord geloofstraft hebben! Ik zal over alles, en overal tevreden zijn, wanneer ik in vrijheid zijn zal! »

Helas! De vrijheid is gekomen... en ik ben verplicht te bekennen dat het voorbeeld der latijnsche spraakleer eene ontgengespreklike en eeuwige waarheid bevat. Niemand is tevreden over zijn lot. Ik zou min als een ander hen over het mijne tevreden.

En gij, beste lezer, hebt gij ook nog reeds niet bemerkt dat gij altijd iets anders moet hebben: bewijs dat gij niet te vreden zijt over hetgeen gij hebt. — Gij zoudt een klein boekje- ken op aarde meer moeten hebben, niet waar? Gij zoekt zulke plaats, die menige in de zinnen a- betwisten willen; gij verkijst de gezondheid en de ziele van de star die u niet wil ontdoen de regeerlijk boven het koninkrijk! — Wij be- gingen het jaar en gij zult er reeds het einde van willen zien, omdat gij in den loop van dit jaar, in uwe onderneming, die uwe plaats zal veranderen en u eindelijk zal geven hetgeen gij- noch niet hebt en hetgeen het voorwerp uwer wenschen is, hoort te gelukken.

Aldij iets anders! Aldij iets anders! Dat is uwe geheime leuze! Na dit noot zal ik niet dat nog iets nieuws en ik rees dat de dood u zal velen, nog altijd zal ontsnappen.

Maar wilt gij weten wat er ontbreekt? Oh! het is zo groot dat de wereld het niet kan bevatten het u niet kan geven: Gij hebt God noodig! Want gij millionair of koning of keizer, gij zult zo arm zijn als de ellendigste arme, zo zult u lang zijn als de kortlevende, kort in het geds- gods zijde; vracht Hem zich aan u te geven en geeft u ter- zelfdertijd aan Hem; die veranderingskorts zal ophouden en gij zult over uw lot tevreden zijn.

Kent gij dat dwaas oostersch vertel van den steenkapper? Het bevat eene les van diepe wijsheid. Een steenkapper werd het een tusschen gran- nitkappen zijn leven door te brengen en zij- nige ledematen aan af te matten; hij wilde rijz zijn. Een geest maakte hem rijz; hij wilde keizer zijn. Hij wordt keizer, maar daar de zon hem hindert, wil hij zo zijn. Hij wordt zo; eene wolk drijft er voor en verduistert ze; zij wil ook zijn. Volk geworden overstroomt zij het veld, maar eene rots spot met haar water, dat zij op eenen oogenk heeft uitgen gespat; zij wil rots woen. Rots zijnde doet een arme werkm, gewapend met beitel en hamer, ze in stukken vliegen, wederom vraagt zij dien man te wezen, niet hem weder om Jan van vroeger geworden, onzen eenvoudigen steen- kapper.

Zoolang de mensch naar niets dan het in- stant van zijne natuur hiestert dan slechts zijne geelen en linnen voldot is hij niet wijz dan Christen steenkapper. Maar dat hij naar Jesus- tus Christus luistere en de lessen van zijn Evan- gelie oefene: dan wordt hij wijz en gelukkig. Iedereen moet tevreden zijn met de plaats die God hen voorbeschikt. Als hij nog iets meer verlangt dan is het niet meer hetgeen de aarde kan geven, het is de hemel waaraan steeds zijne blikken zijn gericht en waarvan het ge- licht ons over alle ellenden van hier beneden troost.

dienst(!), zonder regellucht, en oproermakers » en — hoe laat ook — het zal ze hebben. Gete- te noemen, terwijl hij de hoofden van het paus- lijke leger van onvoorzichtigheid beschuldigt. Maar de twee dagorders van Fanti en Gialdini tot huijsse soldaten overtreffen alles, wat men zich verbeelden kan. « Opdat zag Bressiani, wien ik, uit bewust- heid toeger onmacht om het schelm-tuk naar recht te schandvelken, nog eene bladezde ontien, brandend van verontwaardiging — opdat de eerlike lieden weten zolang dit boek bestaat, tot hoever de laagheid der sekten den mensch verbeestelijken kan, zelfs die voor zoets- gods bezit, zullen wij hier de twee wapenkrachten die twee oude carbonari in hun geheel over- schrijven. Fanti liet zijne soldaten aldus op: « Vreemde benden, uit alle delenden van Europa » op den grond van Ombric en de Marken » samengekomen, hebben er den leugenachtig- ken standaard geplaat van eenen godsdienst, » waar zij den spot mede drijven. Liedten zonder dak en zonder vaderland als zij zijn, dagen » die de bevolkingen uit en hoopen ze, ten einde » een voorwendsel te hebben om ze te overbe- » zemen. Zulk een martelien moet erindien, en » zulk eene stoutheid moet gedempt worden; » wij moeten den bystand onzer wapenen be- » den aan de heillooze zonen van Italië, die » te vergeefs op rechtvaardigheid en medelijden » hopen van wege hun bestuur. Deze zending, » die de koning Victor-Emmanuel ons toever- » trouwt — wij zullen ze volbrengen; en Europa » zeggen zal in den staatuten of den geluk- » kigen fortuinzoekers. Geteekend: M. FANTI. »

« Maar Gialdini, die bij het merk van carbona- ro nog dat voegt van verrader zijns vorsten, die hem als een vader bemide, Gialdini moest nog wreeder en onmededogender wezen dan zijn ambgenoot: »

Eentje voor Moeders en Vaders alleen.

Kinderen opvoeden is eene kunst, die men dient aangeleerd door ondervinding, door raad- gevingen en door zelfopmerking. De kinderen beantwoorden soms aan de ver- wachtingen niet van vaders en moeders en weet ge waarom? Laat ons dat eens zeggen onder vier oogen en den vinger in de woet de steken, onder vrees.

Men leert aan den kleine dat de lengen een kwaad is, en moeder gooit haar haaglooper en briefje mee, om in de school verschoning te vragen wegens ziekte. Men leert aan den knaap dat genever een ver- gij is, en hij moet van wege moeder, zijn vader gaan roepen die, ginder op 't hoeksken een dik- ken borrel in de hand heeft.

Men leert aan de kinderen dat kwaadsprek- rij en gemeene trek is, en als moeder aan de deur staat met een ander moeder, dan is 't om een derde moeder door de goot te sleuren. — Men leert aan het meisje dat eerbaarheid het kostelijke sieraad is van de vrouw, en moeder vertelt aan de geburtyvriendin liefst van meis- jes, die velen... —

Men leert aan de kinderen hunne ouders te eeren, en vader en moeder liggen in geweldige ruzie met grootvader en grootmoeder of met onkel en tante.

Men leert aan de jongens « eerlijk duurt het langst », en gisteren heeft moeder vier duiven gereed gemaakt, die vader gewangen had van de geburen.

Men leert aan de kinderen dat men met sparen alleen door de wereld geraakt en de moeders kleeden hunne kinderen als modepoppen, eten heele dagen spek en chocolade. —

Men zegt aan de kleven: « Iemand uwe vijanden, doet hun wel die u haten », en va- der en moeder en de meester en nog zoveel anderen treffen hun vijanden, waar ze hen tref- fen kunnen. —

En toch zou de opvoeding maar moeten luk- ken! Kan dat?

Vergeet-mij-niet.

Lietlijk bloempje, blauw van kleuren, Fijn van blaarkens, zoel van geuren, Als gij aan den waterzoom, In den zilvren mergdoorn, Minzaam groelend slaat te bloeien Wen er als rijbinnen gloeien Druppels dauw aan uwe kroon: Bloempje lief, dan zijt gij schoon!

Maar, o bloempje, blauw van kleuren, Fijn van blaarkens, zoel van geuren, Als gij schuilt in het riet, Heimlijk roept: « Vergeet mij niet, » O dan kniel ik voor u neder, Wonder plunje klein maar leeder, Sid'rend grijp ik naar u kroon; Want dan zijt gij God'lijk schoon!

Lodewijk Mercet.

BUITENLAND.

Frankrijk. EEN VIOL VAN 120,000 FRANK. — Frans Paulard, 58 jaar oud, wonende te Varennes-Jarcy is steenkapper en muzikant. Zondag laatst had hij viool gespeeld te Guiney; hij wilde rusten en was in slaap gevallen op den boord van een koop van dien naam. — Een koop van dien naam, die hun ziele toekomst, aan den onschuldigen en braven verdelger zijner woning. —

Duitsland. EEN JONGEN IN STUKKEN GESNEDEN. —

Men vond te Berlijn, in een bak, de twee versch afgesneden beenen van den 12-jarigen scholier Otto Klachner. Kort na dien vond men elders Postdam, in een pak op den grooten trap der stads van Postdam. De beenen waren tusschen den knie en het onderlijf afge- sneden. Aan den hals waren sporen van ver- wurging.

De politie stelde aanstonds een onderzoek in. Toen de politie zich ten huize der moeder be- gaf, vond zij deze zwaar ziek te bed. Wegens haar belenknelijken toestand ging men derhal- ve zeer omzichtig te werk om haar de droeve tijding te melden.

Onlangs de tevergeef opzoekingen der politie, is tot dus verre geen spoor van den dader ont- dekt. —

EEN VALSCHE POLICIEMAN. — Een renwachter deroomstreden van Trier, die zijne vrouw en kinderen had verlaten, kwam dezer dagen te Luxemburg aan in gezelschap der vrouw van eenen hoesch- wa hier van Nederland, met dewelke hij voornemens was naar Amerika over te steken.

De vrouw had gatsch hare fortuin, 10,000 mark medegenomen. Het koppel was voornemens met den middernacht- tren te vertrekken. In atwachting wande- delde de renwachter met zijne vriendin door de ez-zame straten der stad.

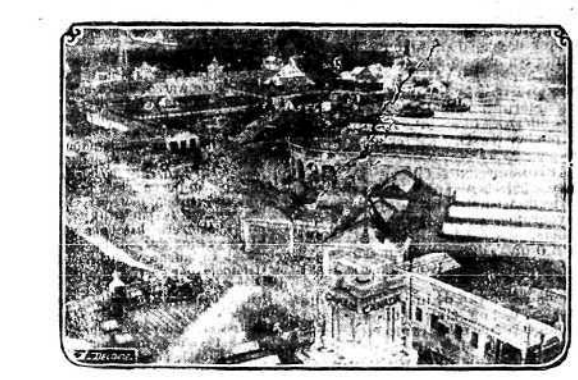
Eensklaps werden zij aangesproken door eenen onbekende, die zich voorstelde als Duitschen o-sporingsagent, en gelast hen aan te houden wegens ont- vlieden der echtelijke woning.

Nacht na toonde de zoogezegde detek- tive zich nogal genegen hem gerust te laten met de storting in zijne handen, eenerborgsom van 1,500 mark. De on- trouwe echtgenoot, een schuldnaaf wil- lende vermijden, stelde gevrage som- men aan den onbekende ter hand, en de kerel vertrok. —

De vrouw echter, verder radnikade, kees vermoedissen. Zij wende 't ch tot den politie kommissaris en des anderen- dands werd de zoogezegde gelovene poli- cieagent aangehouden en 't kerel voor zekere Schöln, Duitsch onderdand en wonende Bonnevoiestraat, te Luxem- burg. —

Italië. HET HET ZIJN KIND IN DE ZEE. — Aan boord van de pakettoet « Liguria », te Napels- gekomen met talrijke landverhuizers voor Amerika, bevond zich Pascal Spesato met zijn 6-jarigen zoon. Daar hij lang was voor ge- wone, overhandigde Spesato aan den scheeps- kapitein zijn 6-jarigen zoon, 600 frank bevalend. Tijdens den overtocht tusschen het eiland Elba en Lanta Vesuvia zoet het Spesato zijn portefe- lio. Hij had vergeten dat hij ze aan den kapite- in betrouwd had. Meenend dat zijn zoon ze had genomen, werd hij woedend, groep- pen kleine er wierp hem in zee. Het arme kind ver- dronk. Toen de vader zijn dwaling maakte, wilde hij zich zelfmoorden. Hij is aangehouden. —

Turkije. EEN TWALFJARIGE HELD. — Dezer dagen, tijdens de troepenschouwing te Hadenok, Turksch hoofdkwartier, ver- leende de Groot-Vizier den graaf van officier aan den twaalfjarigen knaap Nusi, stellig de jongste soldaat ter wereld. Nusi is geboortig van Kara-Hisnar. Hij is wees en was zijn brood door eeten uit te venten. Bij het uitbreken van den oorlog volgde hij een regiment dat hem strijde trok. De soldaten verdroegen hem geringe en hij bewes s hun talrij- ke kleine deustien. Hij kwam met zijn regiment te Kirk-Kilisse en woonde den verschrikkelijken slag bij tusschen Tur-

De wereldtentoonstelling van Gent gezien bij vogelvlucht.

ken en Bulgaren. Het regiment van Nusi werd verslagen en op duizenden mannen bleven er slechts 50 over.

Nusi voegde zich bij een ander regi- ment en had het geweer opgenomen van een in den slag gesneuvelden soldaat. Zeer tier, in nu hij deel aan zeventien veld- slagen. Te Kara Agatsch aan het been gewond, weigde hij naar de ambulance te gaan, zeggende dat hij zijne beenen niet noodig had om te schieten. Na de ondergang van Boeloe Bergas, sleepte hij zich voort gedurende drie dagen, om ten slotte geheel uitgeput te Schorloo aan te komen. Van daar werd hij gevoerd naar het gasthuis, te Constantinopel, waar eenkegel uit zijn been werd gehaald. De jonge krijgsman werd beloofd wegens zijne helddadalen. —

Montenegro. DE BANK DER ONTENGELIEN. — De ambassade van het Italiaansche Konink- rijk, die zeren maanden lang te Cetinje goede diensten aan de Montenegro's heeft bewezen, is met dankbaarheid. Toen Italo zich niet de andere moge- lijkheden verzette tegen de indijking van Skutari bij Montenegro, nam de bevol- king van Cetinje oedlungs een zeer vjank- dige houding aan tegen de leden der am- bulance. Zij werden uitgescholden, en zij hielden een professor uit Holozem, is zelfs een martelaar slag gepleegd. Gest- woord van dank is nu door de regering toegesproken. Prins Mirko heeft hun naar huijs gezonden met de woorden: « Uw tank is hier afgelopen, gij kunt gaan. »

BINNENLAND. ERNE SCIDONE TREK VAN DE KONINGIN. — Weensdag morgen, om 11 ure, heeft koningin Elisabeth, in het verpleghuis der Wolstraat, te Brussel, de afgifte der diplomaten van orde en reinheid voorgezeten, die door den Belgischen bond tot be- strijding der terug afgeleerd worden van de huishoudens, die het best de gezondheidsvoorschriften gevolgd hebben. De koningin was vergezeld van baron de Woelmont, groot-meester van haar huus en van mevrouw de gravin van den Steen de Jehaye, eere-dame. —

De verdelgers MM. Mals en Versyp, zult- len huijsse belangen verdedigen. —

SLIMME BEHOEFTEN. — De veiligheids- brigade in Frankrijk heeft twee kerels aange- houden, die seker eenigen tijd met eene nieu- we manier van atrogelari een rond somme- ken verdeliden. —

Zij boden zich aan, bijzonderlijk bij geenes- heeren en deden zich doorgaan, de eene als dokter de andere als leerling in de genees- kunde. Zij verklaarden afkomstig te zijn van Tur- kije en, gezien de omstandigheden, verplicht onoverwilt te Constantinopel te vervoegen. —

Daarom waren zij gedwongen zich van koste- lijke Oostersche tapeten te ontdoen, die zij aan eenen betrekkelijken spotrps te koop boden. In der werheid was 'n de tapeten heel gemeen- stikken die de bedrivers zich voor weinig geld hadden aangeschaft en die zij op voorze- lijke manier, met groote winsten aan den man- schaften. —

Kerk, van dien gaard, waarin het nederige kind des werkmans naar den edelen teel der door- lichtigste geslachten bioede. Arme bloemen! gij waart het sieraad onzer eeuw; maar een zwart en verdelgend ouder is u voor het hoofd gevezen en heeft u, in het voorbij- uwe levens geskied, verlijdeld en verlijdeld. Doch de ziele gij overdeugende, de geur van Christus, stigt nog immer weldoende op uit uwe nederige nestplaatsen... —

Fanti had zijn eerbied-ultimatum naar den opperbevelhebber der pauselijke troepen ge- zonden. —

De zouaven van de Pimshan verlieten den 16 September, den nacht van Saratoga, en gingen op eenigen afstand van Loreto legeren. —

Onderdissen hadden hunne vijanden reeds Pesaro ingenomen, met 1200 man tegen de 1200 pauselijke, die hun, onder het bevel van den dapperen kolonel Zappi, gedurende vier en twintig uren het hoofd boden; zij hadden Perugia bezoeleld met eene schandige overwinning, door de overmacht en het verraad bevald, en door den moord eener onschuldigen priester- broedster; zij hadden Rocca di Spo eto overge- doch slechts na een hardnekkig gevecht, waaris de dappere ltr, Miles O'Reilly, die er het veld- voerde, zich met zijne gezellen voor immer roemrijk maakte. —

Over al die gebeurtenissen, waarvan er echter niet eene enkele is, zonder gisvalven daderen voor de pauselijke en onder schandige fel- ten voor lunnre tegenstrevers, stappen wij naar langer vertoeven heen, dewijl ons doel niet is de geschiedenis aan te boeken van dien kru- tocht der negentiende eeuw, maar alleen een- losse schetsen te maken uit het leven der paus- lijke zouaven, en wel vooral in betrekking tot de Belgische vrijwilligers. —

VOOR TWEE VADERS

TAFERELEN

uit het leven der Pauselijke Zouaven

21ste vervolg

Doch daar rees de leeuw van Juda in de wapens! Doch verrees de meenedigheid bijs- den niet in de borst der pauselijke krijgers!... —

Welan du 't indien het moet, het masker, althans ten halve, afgesmeten!... —

De trouwlozeze Cavour zendt zijn schandig ultimatum naar Rome, en tevens zijne waardige handlangers, Fanti en Gialdini, aan het hoofd van twee egers naar de pauselijke S. —

En nog voordat Fanti de genedige S. had ver- stuurd de opperbevelhebber van het Sardinsch leger zijne schandige krijgsverklaring aan den heer van Constantine. —

Schandig heb ik gezegd en herhaald. Was verraad en trouwloosheid dan niet genoeg? Moesten de besmeurde horden van Sardinië, moesten hunne faamlooze hoofden nog eens- gelijk zwadder bunnre laatste uitnpuwen op den onbesweten roem van het pauselijk leger, op de edelmoedige helden, die er de bood van waren? —

En wat durfde de gekroonde bodgenoot der roodkanten niet van de pauselijke vrijwillig- ders zeggen? Hij noemde hen een « samenappel van lieden uit alle landen en van alle taten ». —

Wat, minister Cavour, dienaar zijnen meester waardig? In zijn ultimatum, dat hij bij de schandeloosheid zover, ja « van allen gods- diensten », van alle volk, » ja « van allen gods-